

TARTALMI KIVONAT

dr. G6r-Nagy Mikl6s Ferenc

2024.

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem
Budai Campus

Felszámolási és vagyonfelügyeleti szakközgazdász szak

**A Cstv. IV/A Fejezetének létjogosultsága - a bűnügyi vagyont
érintő felszámolásokra vonatkozó szabályok jelentőségének
kérdései**

Belső konzulens: Dr. Zsiga László
c. egyetemi docens

Külső konzulens: dr. Szilágyi István
felszámolóbiztos

Készítette: **dr. Górnagy Miklós Ferenc**

Fizetéseképtelenné váló gazdálkodó szervezetek esetében soha nem volt kirívó vagy ritka jelenség, hogy egy vállalkozás tönkremenetelével szerves összefüggésbe volt hozható valamilyen bűncselekmény elkövetése.

Urbanizált, civilizált, globalizált világunkban az ember, mint jogalany, egyben, mint potenciális bűnelkövető immáron egyre kevésbé a másik ember életét veszélyeztető személy elleni bűncselekményeket követi el, hanem a piacgazdasági társadalomban egyre inkább a vagyon elleni bűncselekmények szaporodtak el a személy elleni bűncselekményekhez képest, s ezeken belül is igencsak megnőtt a gazdasági bűncselekmények elkövetésének száma.

Hazánk, mint az államszocialista rendszerről a piacgazdaságra áttérő ország ezen fejlődési periódusában nyilvánvalóan megtapasztalta a gazdasági bűnelkövetés különböző stációit is, s nem egy esetben, amit a kibontakozó kapitalizmus eleinte bűncselekményként ítélt meg, mára adott esetben teljesen elfogadott és bevett üzleti gyakorlattá szelídült. Nem minden esetben szofisztikálódtak azonban ilyen irányba az elkövetett bűncselekmények és nem feltétlenül a cselekmények dekriminalizálását vonták idővel maguk után az egyes cselekmények és azok ösztársadalmi megítélése, hanem éppen ellenkezőleg – az adott típusú bűncselekmények elszaporodottsága, kártékonysága újabb és újabb megoldásokra sarkallta a jogalkotót.

Ennek a folyamatban egy állomása meglátásom szerint a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény IV/A fejezete, a bűnügyi vagyont érintő felszámolási eljárásokra vonatkozó szabályokról, amely egy új jogalkalmazási protokollt honosított meg a hazai jogrendszerben, amely egy meglehetősen régóta fennálló, áthidalhatatlannak tűnt problémát oldott fel.

Dolgozatom témájának aktualitását és a választott téma jelentőségét igyekszem dolgozatomban bemutatni – azt, hogy milyen gyakorlati problémák idézték elő ezen új szabályozás megszületését és milyen pozitív eredményei vannak annak a gyakorlatban.

Dolgozatom összegzéseképpen azt tartom szükségesnek rögzíteni, hogy a jogalkotó által 2022.01.01. napjától törvényi szinten (korábban rövid időre kormányrendeleti szinten) bevezetett jogszabályi rendelkezések alapján megnyílt a lehetősége annak, hogy azok a vagyonelemek is visszakerülhessenek a gazdaságunk körforgásába, amelyek valamilyen büntetőjogi tényállás megvalósítása miatt megindult büntetőeljárásban fogatosított kényszerintézkedések okán kényszerűen kikerültek onnan.

Dolgozatomban igyekeztem bemutatni a felszámolási eljárás legalapvetőbb és legjelentősebb sajátosságait annak érdekében, hogy láttassam, hogy milyen típusú eljárás keretei között és milyen módon kerülnek vissza a gazdaság körforgásába a tönkrement, fizetésképtelenné vált gazdálkodó szervezetek egyes vagyonelemei.

Ugyancsak igyekeztem bemutatni, hogy egy-egy gazdálkodó szervezet élete, működése, gazdálkodása vonatkozásában milyen élethelyzetek állhatnak elő, amelyek nemcsak, hogy a csődjogi, fizetésképtelenségi jogi terület eszköztárának kényszerű alkalmazását vonják maguk után, hanem alkalmasint a büntetőjogi anyagi jogi és eljárásjogi eszköztárának alkalmazásának kényszerét is. Ennek során a felszámolási eljárások kapcsán értelmezendő és értelmezhető büntetőeljárási kényszerintézkedéseket mutattam be, melyeket a büntető eljárásjogi szabályokat kodifikáló kódex szabályoz, egyúttal ugyancsak igyekeztem bemutatni, hogy ezen eljárásjogi instrumentumok milyen büntető anyagi jogi szankciók, egészen pontosan intézkedések biztosítását, minél eredményesebb megvalósulását hivatottak előmozdítani.

Dolgozatom témájának gócpontjában éppen ezek az anyagi jogi szankciók álltak, melyek sikerének biztosítása érdekében a dolgozatomban tárgyalt büntető eljárásjogi instrumentumok elsődleges célja és rendeltetése kapcsán az körvonalazódott, hogy az adott helyzet konzerválását célozzák a kényszerintézkedés alá vont vagyonelem felett tulajdonjog vagy rendelkezési jog korlátozásával.

Igyekeztem bemutatni, hogy mindez a konzerválás milyen mellékhatásokat von magával, s mindezek kiküszöbölése érdekében miként hatott a több évtizedes feloldatlan, megoldatlan szabályozási kérdés 2021. évi rendezése.

Álláspontom szerint a jogalkotó által bevezetett új szabályozás célt ért, a büntető eljárásjogi kényszerintézkedések alá vont eszközök innentől kontrolláltan, legitim módon visszavezethetők a gazdaságba, ezáltal egyfelől állaguk és ennél fogva értékük folyamatos romlása, alkalmasint messze terv feletti avulása megfékezhető, míg a vagyonelemeknek a legális gazdaságba történő reintegrálásának pozitív szinergiahatása elvitathatatlan.